

De grote verandering voor Kansera....

‘Kansera, kom op. Bewerk dit land met de haw en voordat de zon ondergaat moet het af zijn...’

Kansera kijkt zijn oom aandachtig aan. Hij blijft kijken en maakt een vragende beweging met zijn handen.

‘Ja, Kansera, doorwerken. ‘ Oom wijst naar de zon en wijst dan naar beneden. ‘Voordat de zon weg is moet dit land klaar zijn . Ik heb het nu al twee keer gezegd en dat moet genoeg zijn.’

Kansera knikt met zijn hoofd, pakt zijn haw en gaat aan het werk.

Hup 1 slag door de grond. Hoopje grond weg, Hup, weer een slag in de grond. Hoopje grond weg .

Na een poosje kun je al zien dat het werk vordert. Kansera heeft dorst. De zon brandt op zijn hoofd. Gelukkig heeft hij een kalebas met water meegenomen van thuis,. En in zijn broekzak zitten nog wel wat rode pepertjes. Mmm na een grote slok water en een pepertje tussen je tanden..weer aan het werk.

Kansera... wat een vreemde naam denk je misschien... In het land Guinee Bissau zijn de mensen wel gewend om kinderen een naam te geven die iets betekent. Gehandicapte kinderen krijgen vaak geen mooie naam. Bijvoorbeeld ‘Geweigerd’ of ‘Probleem’ . En wat denk je van de naam ‘Sorry’ of ‘Dwaas’..... Een doof kind hoort zijn naam natuurlijk niet maar toch... er klinkt geen liefde in door.

Kansera is zijn naam ... het betekent...’vermoeiend’.

Die naam heeft hij speciaal gekregen omdat... ja omdat... hij zo vermoeiend is.

Vermoeiend voor de mensen om hem heen die soms wel vier keer iets moeten zeggen voordat hij het begrijpt. Want weet je... Kansera kan niet horen... hij is doof.

Hij kan daar niets aan doen, hij is zo geboren. Het is verdrietig dat zijn moeder is gestorven. Zijn vader? Niemand weet wie zijn vader is dus Kansera al helemaal niet...

Nu woont hij bij zijn oom en moet daar hard werken.

O, er zijn weleens mensen van de dovenschool op bezoek geweest bij oom. Mensen uit het dorp hadden het vast doorverteld toen er gevraagd was of er ook dove mensen in hun dorp wonen...

Oom was niet blij met het bezoek. Kansera naar school om te leren? Om doventaal of gebarentaal te leren? Om lezen te leren?

Nou nee hoor, oom kan hem niet missen want Kansera kan hem goed helpen met het werk. Zo verdient hij tenminste zijn eten nog... 't Is toch al heel wat dat hij bij zijn oom mag wonen, toch?

Toen ze , met een paar gebaren, aan Kansera vroegen of hij wel naar school zou willen was hij heel blij geweest. 'O ja, naar school? O ja, dat zou hij heel graag willen.'

De mensen van de dovenschool zijn wel een paar keer op bezoek geweest om te praten met oom.

En eindelijk... ja hoor, toen mocht hij naar Bula waar de dovenschool is. Te ver om het iedere dag te lopen maar hij mocht, ja... écht waar! , logeren in het huis waar nog een paar jongens wonen. Hij hoefde niet zelf voor woonruimte te zorgen.

CBR *Effata*

Helping people with disabilities

En nu, nu hij 20 jaar is, leert hij zoveel!

En hij wil ook graag veel leren. Hij gaat elke morgen zo blij naar school!

O, hij geniet om te leren praten met gebaren. Dan begrijpen de mensen hem beter en hij begrijpt de mensen ook die in gebarentaal tegen hem praten!

Kansera is een vrolijke jongen en al gauw heeft hij vrienden gemaakt. Echte vrienden, die echt van hem houden. Die ook graag willen dat hij een vak gaat leren zodat hij later genoeg geld kan verdienen om een huis te bouwen en wie weet... een vrouw te trouwen!

Kansera mag 's middags stage lopen bij de fietsenmaker van het dorp, samen met twee andere dove jongens. Hij let goed op hoe hij een band moet plakken. Of de spaak van het fietswiel moet repareren. Wat leert hij veel en wat doet hij zijn best!

Bij zijn oom heeft hij veel op de farm, op het land gewerkt. Dat mag hij ook doen in de groentetuin van de school.

Zo verdient hij eigenlijk zijn schoolgeld en het geld om te eten.

Er groeit sla in de groente tuin. Ook de planten met de tomaten staan er goed verzorgd bij. En wat denk je van de kool? Iedere keer haalt Kansera het onkruid weg zodat de kool een goede plek heeft om te groeien.

Tijdens het werk denkt Kansera ook na. Zoals hij de groenteplanten mag verzorgen... zorgen de mensen hier zo goed voor hem.

Ook hij mag eigenlijk groeien en bloeien. Doordat hij zoveel leert, Fietsen maken, groenten verzorgen maar juist ook om te praten. Praten met gebarentaal. Het woordenboekje lezen met de gebarentaal erbij.

En het begrijpen als andere mensen praten. Zoals op de morgenbijeenkomsten als de Bijbel opengaat en er gebeden wordt tot de God Die ook doven hoort! Kansera mag zijn ogen open houden als er gebeden wordt... anders kan hij niet zien wat er gezegd wordt. Maar de Heere vindt dat niet erg zei de zondagschoolmeester. De Heere weet alles, ook dat Kansera doof is en de gebarentaal anders niet kan zien.

Elke week is er zondagschool en dat vindt Kansera zo fijn om daar heen te gaan. Ook kinderen die niet doof zijn mogen daar komen, het is voor het hele dorp. Want ook die kinderen moeten horen over de Heere Jezus. Net als Kansera en alle dove kinderen die op de dovenschool in Bula zitten.

Elke morgen wordt Kansera zo blij wakker. Dankbaar voor alles wat hij heeft gekregen, dankbaar voor alles wat hij mag leren.

De mensen die ook in het huis wonen zien dat ook. Ze zien dat Kansera zo veel leert. Dat hij ook zo goed luistert tijdens het Bijbel lezen en op de zondagschool.

De kinderen die op school komen krijgen altijd een nieuwe naam. Die kunnen ze dan gebruiken op school. Een naam die een mooie of blijde betekenis heeft. Een naam die hoop en moed kan geven.

‘Frank’, zeiden ze tegen de Nederlander die veel bij hen is en ook in het logeershuis woont, ‘We hebben gedacht aan een nieuwe naam voor Kansera. Want hij is niet vermoeiend. Kijk eens hoe blij hij is.

We kunnen zien dat de Heere voor hem zorgt.

We willen hem graag Effata noemen.’

Wordt geopend.... Net als de naam van de school?

‘Ja, Frank, net als de naam van de school. We zien bij Kansera zo’n verandering.

Zijn gevoel is open gegaan , hij is zo blij met alles wat hij leert! Met de contacten die hij heeft met iedereen op school en in het logeershuis.

Zijn oren zijn eigenlijk geopend door de gebarentaal die hij hier heeft geleerd.

Zijn hart is geopend door het Woord wat hij heeft gehoord.

En God kan nog meer wonderen doen in zijn leven. ‘

Frank vindt het goed. En... hij zal in de brief die hij altijd stuurt naar mensen in Nederland om het werk voor de doven te steunen, vragen of ze niet alleen geld voor dit goede doel willen geven maar ook voor alle kinderen van de school en de zondagschool, dus ook voor Kansera, voor Effata , willen bidden.

De Heere kan wonderen doen op het gebed, oren openen en een nieuw hart geven.

Als Effata voor een vakantieperiode weer naar zijn oom gaat heeft hij veel te vertellen. Jawel, vertellen met gebaren. Over school, over zijn werk als fietsenmaker , over de zondagschool en de verhalen uit de Bijbel. Wat een verandering, wat een grote verandering!

